

РЕШЕНИЕ

№ 3894

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3807** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител.

Образувано е по жалбата от Й. Х. Г., срещу Заповед № 246 от 27.04.2010 г., издадена от изпълнителния Д. на И. А. „А. А.”, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на длъжността „младши инспектор” в Областен отдел „КД – ДАИ” – Я, на основание чл. 12, ал. 1 ЗДСл.

В жалбата и в допълнително представената писмена защита са изложени възражения срещу заповедта, основното и най - съществено от които е твърдението, че е липсвало на материалноправно основание за прекратяване на правоотношението, тъй като назначаването на жалбоподателя в ИА „АА” не е първото назначаване на държавна служба.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с упълномощен адвокат и поддържа жалбата. Желаете присъждане на направени във връзка с водене на делото разноски. Допълнително представя писмена защита.

Ответникът, представляван от юрисконсулт оспорва жалбата. В представено на 28.10.2010 г. писмено становище излага доводи за правилност и законосъобразност на оспорения акт. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД, след като обсъди доводите на

страните и събраните доказателства, приема за установено следното.

Жалбоподателят Й. Х. Г., преди да бъде прекратено служебното му правоотношение е заемал длъжността „младши инспектор” в Областен отдел „КД – ДАИ” – Я. Началото на служебното му правоотношение като държавен служител в Изпълнителната А. „А. А.” е поставено с издадена от изпълнителния Д. Заповед № 4326/13.07.2009 г., след проведен конкурс. Още в заявлението за участие в конкурса (л. 31), в раздела „професионален опит” е посочил, че е работил като милиционер в Б, през 1983 – 1984 г. Във връзка с назначаването му в ИА „АА” е подписал на 17.07.2009 г. и декларация (л. 115), че постъпва за първи път на държавна служба.

С оспорената Заповед № 246 от 27.04.2010 г. органът по назначаването е прекратил служебното правоотношение с Г., като се позовавал на разпоредбата на чл. 12, ал. 1 ЗДСл. и приел, че назначаването в Агенцията представлява първо постъпване на служителя на държавна служба.

Заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение е връчена на оспорващия при отказ, удостоверен с подписите на свидетели, на 27.04.2010 г. на 28.08.2009 г., а жалбата е подадена Ч. административния орган на 11.05.2010 г., в срока, определен в чл. 149, ал. 1 АПК, с оглед на което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган – изпълнителния Д. на И. А. „Главна инспекция по труда”, който е орган по назначаване на държавния служител, при спазване на установената форма, но при липса на материалноправната предпоставка на чл. 12 ЗДСл.

Освен цитираните заповеди, касаещи възникването, изменението и прекратяването на служебното правоотношение, от страна на ответника са представени и данни за постъпили сигнали и жалби срещу дейността на държавния служител, както и доклад в тази връзка, от началника на Областен отдел „КД-ДАИ” – Я. Доколкото тези данни нямат отношение към правното основание, въз основа на което е издадена обжалваната заповед, Съдът не следва да ги обсъжда, тъй като са ирелевантни за спора.

В съдебното производство жалбоподателят от своя страна представи като доказателство заверено копие на Удостоверение № 38525/08.07.2009 г., издадено от Областната дирекция на МВР – Б, в което е отразено по отношение на Г. наличие на десет месеца трудов стаж в МВР, от 15.08.1983 г. до 15.06.1984 г. Това удостоверение не бе оспорено от страна на ответника.

Предвид специфичния характер на държавната служба – заемане на платена щатна длъжност в държавната А., с цел подпомагане орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия, разпоредбата на чл. 12, ал. 1 ЗДСл. предоставя възможност на съответния орган, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност да прекрати служебното правоотношение с държавния служител, без да има задължението да го предизвести за това, без да е задължен да излага съображенията си (мотиви) и без да е задължен да извършва подбор или да оценява качеството на изпълнение на служебните

задължения. Следователно, в правомощията на органа по назначаване, при условията на оперативна самостоятелност е да прекрати правоотношението по своя преценка. На съдебен контрол за законосъобразност подлежи само, дали заповедта е издадена от компетентен орган, в посочения в чл. 12, ал. 1 ЗДСл. срок, при спазване на предпоставките по същия текст. Достатъчно условие за прекратяване на правоотношението на това основание е служителят да е бил назначен за първи път на държавна служба и да не е изтекъл едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност. В конкретния случай датата на назначаване на жалбоподателя на държавна служба в ИА „АА” е датата 13.07.2009 г. и формално, заповедта за прекратяване е издадена в едногодишния срок от тази дата. Ответникът обаче не е взел предвид факта, че постъпването на държавна служба в Агенцията не е първото правоотношение на държавна служба. Твърдението му, че цитираното по – горе удостоверение от МВР не е било предявено при подаване на документите в ИА „АА” не променя горния извод. Издаването на административния акт задължително е свързано с изясняване на относимите за случая факти и обстоятелства, за което административният орган е задължен да събира доказателства служебно (чл. 35, чл. 36 АПК). От внимателното проучване на досието на служителя е следвало да бъде забелязано, че когато е подавал заявлението си да участва в конкурса, той е посочил наличие на правоотношение в системата на МВР. Това, че по същество в декларацията си е заявил постъпване за първи път на държавна служба не освобождава органа по назначаване от задължението да провери, дали са налице материалноправните основания да приложи нормата на чл. 12 ЗДСл.

От друга страна Съдът намира, че действително следва да бъде прието наличие на друго правоотношение на държавна служба, преди да възникне това в Агенцията – ответник. За първи път статута на държавен служител е въведен изрично със специалния закон – ЗДСл., който е в сила от 28.08.1999 г. Легалното определение на „служебен стаж” - времето, през което държавният служител е работил на държавна служба, включително и на стажантски длъжности, доколкото друго не е предвидено в този или в друг закон, е дадено в чл. 115. Според § 2, ал. 1 ПЗР ЗДСл. за служебен стаж по този закон се зачита и трудовият стаж, придобит до влизането в сила на закона. Макар, че ал. 2 на същия параграф, цитира конкретно случаите по чл. 74, ал. 1 от същия закон, тълкувайки текста следва да се приеме, че законодателят признава за служебен стаж трудов стаж, придобит в организация на бюджетна издръжка. Независимо, че жалбоподателят е работил в МВР значително преди възникването на правоотношението му с ИА „АА”, стажът му като служител на това министерство е придобит в организация, която несъмнено и тогава е била на бюджетна издръжка. Следователно, няма пречка този стаж да бъде квалифициран като „служебен” по смисъла на § 2, ал. 1 ПЗР, вр. чл. 115 ЗДСл. и следва да бъде прието, че назначаването на държавната служба в Агенцията не е първото такова. Липсата на най – съществената материалноправна предпоставка изключва прилагане на чл. 12 ЗДСл. като основание за прекратяване на

служебното правоотношение и обуславя отмяна на заповедта – чл. 146, т. 4 АПК.

Този изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на оспорващия за разноси. На основание чл. 143, ал. 1 АПК ответникът следва да бъде осъден да възстанови на жалбоподателя заплатеното възнаграждение за един адвокат, в размер на 500 лева (л. 154).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК Административен съд С. - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Й. Х. Г. Заповед № 246 от 27.04.2010 г., издадена от изпълнителния Д. на И. А. „А. А.”, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на длъжността „младши инспектор” в Областен отдел „КД – ДАИ” – Я.

ОСЪЖДА И. А. „А. А.” да възстанови на Й. Х. Г. – ЕГН: *, гр. Б, ж.к. „Еленово”, блок 71, етаж 4, ап. 13 възнаграждение за един адвокат, в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: